

Lågor flämtar i vår äril såsom längtan den förtär
liksom aska är då soten som elden vi alla bär
blott de ringa är så vackert, jag giver mig till skogen hän
likt en fura för min stolthet svärjer livet som sy för sägn

Jag råder själv om alla tankar ty de tvivel i min själ
Jag sörjer livet för dess fägnand om livet är mig kärt

Såsom skuggspel uti natten leker ont för den som ser
gillra fånga dödens ögon, vem skonar om ingen ber
svaren stundar i vår levnad, jagar ödet som skall ske
söka lyckan om de väntar, skänka tröst när sorgen led

Jag råder själv om alla tankar ty de tvivel i min själ
Jag sörjer livet för dess fägnand om livet är mig kärt

Om vår äril nu falnar en gång
spå mina händer i det som finns kvar
minnen av lågor i askan den grå

Ett järtecken varslar mig i en slocknade glöd
I var gnista en gyllne tår som ämnar att dö

Lågor flämtar i vår äril såsom längtan den förtär
liksom aska är då soten som elden vi alla bär
blott de ringa är så vackert, jag giver mig till skogen hän
likt en fura för min stolthet svärjer livet som sy för sägn

Jag råder själv om alla tankar ty de tvivel i min själ
Jag sörjer livet för dess fägnand om livet är mig kärt

Om vår äril nu falnar en gång
spå mina händer i det som finns kvar
minnen av lågor i askan den grå